

6. RODHAIN, J., 1921, Un Sarcoptidé, nouveau parasite de la Roussette africaine (Eidelon helvum Kerr.). *C.R. Séa. Soc. belg. Biol.*, 84: 757—759.
7. RODHAIN, J. et GEDOELST, L., Les affinités du Sarcoptidé de l'Eidelon helvum. Idem, p. 759—760.
8. RODHAIN, J., 1923, Deux Sarcoptides psoriques parasites de Roussettes africaines au Congo. *Rev. zool. afr.* 11: 1—23, f. 1—16, Pl. I.
- Haarlem, Floraplein 9, 1953.

Enige veranderingen en aanvullingen op de Naamlijst van Nederlandsche Diptera.

door

Mej. C. N. COCK

Culicidae

1. Genus *Chaoborus*.

In dit genus komt een faunae nova species, n.l. *Chaoborus flavicans* Mg. In de verzameling van het Zoölogisch Museum, Afd. Entomologie te Amsterdam is deze soort verward met *C. crystallinus* Deg., waar de ♀♀ inderdaad vrij moeilijk van te scheiden zijn. De ♂♂ zijn zeer duidelijk te herkennen aan een verschil in het genaalscleriet van het hypopygium. In de verzamelingen van bovengenoemd Museum en van mijzelf zijn op het ogenblik van *C. flavicans* Mg. 16 exemplaren aanwezig (11 ♂♂ en 5 ♀♀) en van *C. crystallinus* 2 exemplaren (1 ♂ en 1 ♀). Het vermoeden bestaat dus, dat niet *C. crystallinus*, maar *C. flavicans* de algemeenste soort zou zijn.

2. In de volgende genera moeten enige namen veranderd worden, daar oudere synoniemen bestaan.

Anopheles bifurcatus Meigen, Syst. Besch. 1: 1 (1818) wordt *A. claviger* Meigen, Klass. 1: 4 (1804).

Anopheles nigripes Staeger, Kröyer's Nat. Tidsskr. 2: 552 (1839) wordt *A. plumbeus* Stephens, Zool. Journ. 3: 503 (1828).

Mansonia Blanchard, Compt. Rend. Soc. Biol. 53: 1045 (1901) wordt *Taenio-rhynchus* Lynch, Arribalzaga Rev. Mus. de la Plata 1: 374 (1891).

Aëdes cantans Meigen, Syst. Besch. 1: 6 (1818) wordt *Aëdes maculatus* Meigen, Klass. und Besch. 1: 4 (1804).

Aëdes diversus Theob., Mon. Cul. 2: 73 (1901) wordt *A. rusticus* Rossi, Fauna Etrusca 2: 503 (1790).

Aëdes nemorosus Meigen, Syst. Besch. 1: 4 (1818) wordt *A. communis* de Geer, Mémoires 6: 316 (1776).

Aëdes ornatus Meigen, Syst. Besch. 1: 5 (1818) wordt *A. geniculatus* Olivier, Encycl. méth. Hist. nat. Ins. 6: 134 (1791).

Aëdes quartus Martini, Ueber Stechmücken p. 128 (1920) wordt *A. annulipes* Meigen, Syst. Besch. 6: 241 (1830).

Faunae nova species is hier *Aëdes flavescens* Müll. Van deze soort zijn 11 exemplaren in het Zoölogisch Museum te Amsterdam aanwezig, waar deze soort verward was met *A. annulipes* Mg. Ook hierbij zijn de ♂♂ met zekerheid, de ♀♀ minder zeker te determineren.

Literatuur

1. BONNE, C. & BONNE-WEPSTER, J., — 1925, Mosquitoes of Surinam.
2. COE, R. L. — 1950, in : Handbooks for the Identification of British Insects, 9, part. 2.
3. EDWARDS, F. W., — 1932, Culicidae in : WYTSMAN, Genera Insectorum, fasc. 194.
4. KLOET & HINCKS — 1945, A Check List of British Insects, p. 333—334.
5. MARTINI, E. — 1931, Culicidae in : LINDNER, Die Fliegen der Palaearktischen Region.
6. MEIJERE, J. C. H. DE — 1939, Naamlijst van Nederlandsche Diptera.

Summary

Discussion of *Chaoborus flavicans* Mg. and *Aedes flavescens* Müll., new for the Netherlands fauna. Nomenclatorial alterations in the genera *Anopheles*, *Mansonia* and *Aedes* are given.

Zoölogisch Laboratorium, Plantage Doklaan 44, Amsterdam.

Wanneer vliegt *Maniola jurtina* L.?

door

B. J. LEMPKE

In het eerste deel van de Catalogus (1936) vermeldde ik als vliegtijd 19.VI tot 18.VIII. Intussen zijn na deze publicatie heel wat meer gegevens bekend geworden, zowel vroegere als latere.

In de eerste plaats dus de vraag: wanneer begint *jurtina* te vliegen? Ongetwijfeld verschijnen de eerste mannetjes in vele jaren reeds in Mei. In 1952 zag de heer STAMMESHAUS er een op 22.V en in 1945 noteerde Broeder ANTONIUS het eerste exemplaar al op 20.V. Maar de heer P. HEYLIGERS leverde me een hele serie nog vroegere data, bijeen gebracht door een aantal N.J.N.ers in de jaren 1950, 1951, 1952 en 1953. Hier zijn ze: 13 Mei 1950 te Leeuwarden; 1, 3, 6 en 8 Mei 1951 op verschillende plaatsen in Noord-Holland en Friesland, 11 Mei 1952 te Wanneperveen en Boxtel, 3, 10, 11 en 13 Mei 1953 in Friesland, Overijssel, Noord-Brabant en Zeeland.

Bovendien waren er ook opgaven uit April: 15.IV.1952 te Oisterwijk, 23 April 1953 te 's-Hertogenbosch en 26.IV.1953 te Doetinchem. De moeilijkheid van die N.J.N.-opgaven is, dat geen van de waarnemers een verzamelaar is, zodat ze dus nooit te controleren zijn. Daar staat tegenover, dat *jurtina* moeilijk met een andere soort te verwarren is en dat er enige tientallen malen zoveel N.J.N.ers zijn als officiële vlinderverzamelaars. Bovendien zwerven er elke Zaterdagmiddag en elke Zondag dozijnen van die enthousiaste jongeren in ons land rond, zodat de kans, dat zij de ouderen met hun waarnemingen voor zijn, wel heel groot is. Laten we de April-meldingen als dubieus vallen, dan moeten we toch wel tot de conclusie komen, dat vroege Mei-exemplaren veel regelmatig voorkomen, dan we wisten. Vrijwel al deze opgaven acht de heer HEYLIGERS betrouwbaar en ze worden trouwens bevestigd door de paar waarnemingen van „officiële” lepidopterologen. Toch hoop ik, dat ook deze mensen nog eens extra op de eerste *jurtina* van het seizoen willen letten.

Wat de laatste datum betreft, die in elk seizoen werd waargenomen, daarvan bezit ik helaas geen N.J.N.-gegevens, daar de groep, die zich met phaenologie be-